

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Ved de foreslåede ændringer i straffelovens § 216, stk. 1-4, skærpes straffen for voldtægt, og der indføres mindstestrafte. I det følgende beskrives og begrundes ændringerne:

Til § 216, stk. 1

Der indføres en mindstestraf på 1 år. Voldtægt skal således også, hvor der er tale om kontaktvoldtægt, straffes med mindst 1 års fængsel. Har forbrydelsen været forbundet med fysisk tvang, vold og konkrete trusler, skal straffen udmåles tilsvarende strengere. Et forslag om mindstestraf på 1 års fængsel har tidligere været behandlet i Folketinget (L 2, 2001-02, 1. samling, forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Skærpelse af straffen for vold, voldtægt, uagtsomt manddrab og forsætlig fareforvoldelse, nævningsager m.v.) af Birthe Rønn Hornbech (V) og Helge Adam Møller (KF) m.fl. Der ændres ikke i øvrigt ved strafferammen, der uændret er op til 8 års fængsel.

Til § 216, stk. 2

Den gældende bestemmelse i § 216, stk. 2, hæver strafferammen fra 8 til 12 års fængsel, når forbrydelsen har haft en særlig farlig karakter eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder. Lovforslaget indeholder den ændring, at den forhøjede strafferamme altid skal anvendes således, at forbrydelsen aldrig vil kunne henføres under bestemmelsen i stk. 1 i følgende tilfælde:

- hvis voldtægten er rettet mod et ubekendt offer,
- hvis offeret har været udsat for mishandling eller anden særlig rå, brutal, smertefuld eller ydmygende behandling,
- hvis voldtægten er udøvet af flere i forening,
- hvis forbrydelsen er sket under brug af våben,
- hvis gerningsmanden tidligere har gjort sig skyldig i tilsvarende forbrydelse.

De forhold, der her er præciseret, er efter den i dag gældende lovgivning ikke i sig selv tilstrækkelige til at bringe forbrydelsen ind under den skærpede strafferamme.

Den forhøjede strafferamme skal endvidere uændret benyttes,

- hvis forbrydelsen har haft en særlig farlig karakter, eller

- hvis der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Ved voldtægt, der henføres under stk. 2, indføres en mindstestraf på 2 års fængsel.

Til § 216, stk. 3

Efter lovforslaget indsættes et nyt stk. 3, hvorefter straffen kan stige til livstid, hvis offeret ved forbrydelsen eller som direkte eller indirekte følge af forbrydelsen afgår ved døden eller får betydelig skade på lemme eller helbred. Det præciseres i bestemmelsen, at påføring af seksuelt overførbart sygdom anses for at være sådan betydelig skade. Lovændringen har betydning f.eks. i de tilfælde, hvor offeret eller ofrene får varigt fysisk eller psykisk men som følge af forbrydelsen, og hvor retsfølelsen taler for, at straf efter stk. 2 ikke vil være tilstrækkelig.

Til § 216, stk. 4

Lovgivningen har ikke tidligere straffet uagtsom voldtægt. Dette ændres efter forslaget, således at voldtægt, der sker ved grov uagtsomhed, straffes med fængsel indtil 5 år, dersom voldtægten er omfattet af § 216, stk. 1, og med fængsel indtil 8 år, dersom der foreligger omstændigheder som nævnt i stk. 2. Lovforslaget vil betyde, at forbrydelsen altid rammes af fængselsstraf, og bødestraf er således udelukket. Heri ligger tillige en markering af, at samfundet anser forbrydelsen som en af de mest alvorlige.

Forskellen mellem almindelig uagtsomhed og grov uagtsomhed kan ikke læses i nogen lovbestemmelse, men skal forstås ud fra en almindelig sproglig forståelse af begreberne og en konkret bedømmelse af den enkelte persons individuelle forudsætninger. Hvis gerningsmanden har tilsidesat den agtpågivenhed, som måtte kunne kræves, har han handlet uagtsomt.

Til nr. 2

Uanset at bestemmelsen i § 217 efter lovændringer i 1981, hvor flere forbrydelser end tidligere blev henført under voldtægtsbegrebet i § 216, ikke eller kun sjældent vil få praktisk betydning i fremtiden, foreslås strafferammen hævet fra 4 til 6 år for at sikre proportionalitetshensynet i forhold til strafskaerpelserne i § 216. Bestemmelsen i § 217 omfatter alene opnåelse af samleje ved trussel om betydelig skade på gods, om frihedsberøvelse eller om at fremsætte ærerørigt beskyldninger eller røbe privatlivet tilhørende forhold. Straffelovrådet fandt det forud for lovændringen i 1981 principielt rigtigt at opretholde bestemmelsen, selv om den ikke i praksis vil blive anvendt meget, også fordi den understreger, at tilfælde, hvor samleje